

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **SCONTO, s.r.o.**, IČ 28830211, se sídlem Mánesova 1277/5, Hradec Králové, zast. Mgr. Jakubem Tichým, advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2019, č. j. 8290/2019-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 8. 2023, č. j. 31 Af 13/2019-571, ve znění opravného usnesení ze dne 29. 9. 2023, č. j. 31 Af 13/2019-625,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 8. 2023, č. j. 31 Af 13/2019-571, ve znění opravného usnesení ze dne 29. 9. 2023, č. j. 31 Af 13/2019-625, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Celní úřad pro Královehradecký kraj doměřil žalobkyni dodatečnými platebními výměry ze dne 2. 3. 2018, č. j. 4180-6/2018-550000-51 a č. j. 4180-7/2018-550000-51, (antidumpingová) cla ve výši 1.070.222 Kč a 1.149.896 Kč. Učinil tak na základě výsledků provedené kontroly po propuštění zboží.

[2] Žalovaný k odvolání žalobkyně uvedené dodatečné platební výměry rozhodnutím ze dne 12. 2. 2019, č. j. 8290/2019-900000-311, změnil, přičemž tato změna neměla vliv na výši doměřených cel.

[3] Žalobkyně následně brojila proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Ten v řízení o žalobě vydal rozsudek ze dne

28. 8. 2023, č. j. 31 Af 13/2019-571, který ve výrokové části neobsahuje žádný výrok, tzn. výrok týkající se předmětu soudního řízení ani výrok týkající se nákladů soudního řízení. Jinak řečeno uvedený rozsudek obsahuje po záhlaví (po slově „takto:“) rovnou odůvodnění (slovo „Odůvodnění:“).

[4] Krajský soud poté vydal opravné usnesení ze dne 29. 9. 2023, č. j. 31 Af 13/2019-625, kterým rozhodl, že *Výrok rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. srpna 2023, č. j. 31 Af 13/2019-571 zní: „I. Žaloba se zamítá. II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“* V odůvodnění usnesení k tomu vysvětlil, že při vyhotovení předmětného rozsudku došlo omylem k neuvedení výroků, přičemž tímto došlo podle § 164 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve vazbě na § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), k odstranění příslušného nedostatku.

[5] Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kde namítla mj. vadu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Obsah kasační stížnosti stejně jako podrobnější popis věci zde Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nerekapituluje.

[6] Podle § 54 odst. 4 s. ř. s., *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*

[7] Na úvod Nejvyšší správní soud musí podotknout, že správní soudy v případě potřeby opravy rozsudku nepostupují podle § 164 o. s. ř., nýbrž podle citovaného § 54 odst. 4 s. ř. s. Pravidla pro opravu rozsudku obsažená v obou zmíněných procesních předpisech jsou nicméně prakticky totožná, a proto v tomto postupu krajského soudu nelze spatřovat vadu, jež by sama o sobě měla vliv na jeho zákonnost.

[8] Nicméně Nejvyšší správní soud musel vyřešit otázku, zda lze postupem podle § 54 odst. 4 s. ř. s. opravit rozsudek tak, jak to učinil krajský soud, který do rozsudku daným postupem „dopsal“ zmíněné výroky.

[9] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011-400, uvedl k pojmu zjevná nesprávnost ve smyslu § 54 odst. 4 s. ř. s., že se jedná o nesprávnost, která je podobného původu jako písařská chyba. Dále zmínil, že *„[z]a zjevnou nesprávnost tak může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a které je každému zřejmé. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně z jiných souvislostí.“*

[10] Pochybení v podobě opomenutí uvedení výroků, kterého se dopustil krajský soud, lze nepochybně obecně vnímat jako zjevnou nesprávnost. Nikoli každou zjevnou nesprávnost však lze považovat za (opravitelnou) zjevnou nesprávnost ve smyslu § 54 odst. 4 s. ř. s. Například nelze daným způsobem opravit, resp. vymazat celé pasáže odůvodnění rozsudku, které v něm zjevně neměly být uvedeny, neboť se týkají jiného případu (srov.

pokračování

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 84/2004-87), byť by i na tuto vadu mohlo být obecně pohlíženo jako na zjevnou nesprávnost.

[11] Co se týká opravy výroku rozhodnutí, tak ta nemůže spočívat v jeho nahrazení výrokem jiného znění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006-123). Jedinou možností nápravy v takovém případě je zrušení rozhodnutí obsahující nesprávný výrok a následné vydání nového rozhodnutí obsahujícího správný výrok či výroky.

[12] Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v nyní posuzované věci, kdy oprava výroků rozsudku spočívá v jejich kompletním doplnění. Jedná se o tak závažný nedostatek, že zde opravné usnesení nemůže nahradit opravný prostředek a rozhodování kasačního soudu.

[13] Odborná literatura (byť k opravě rozhodnutí vydaného v civilním soudním řízení, ale lze pro výše zmíněnou totožnost pravidel vztáhnout i na soudní řízení správní) uvádí, že soud, jen vydal rozhodnutí obsahující chybu, může tuto chybu sám opravit pokud se jedná o „*nesprávné označení jednacího čísla, nesprávné nebo neúplné označení soudu, nesprávné datum narození účastníka, chybně označený právní zástupce nebo jeho titul, chybné uvedení jména nebo příjmení účastníka, chybné uvedení slova „žalobce“ namísto správného „žalovaný“, chybné uvedení množství, čísel nebo sum ve výroku, chyby výroku ohledně náhrady nákladů řízení v částce X, když z odůvodnění vyplývá částka Y, chyba výroku v měně, nesprávné uvedení údaje o právní moci tohoto „rozsudku“ namísto „usnesení“, chyby v součtu, násobení, nesprávnosti v uvedení data vydání rozhodnutí, nedostatek podpisu v doložce „za správnost“, různé zkomoleniny, přepisy, nečitelnosti textu atd.“ (viz Svoboda, K. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 2023, komentář k § 164, dostupný z právního informačního systému beck-online). Všechna zmíněná opravitelná pochybení jsou méně závažná než pochybení v podobě úplné absence všech výroků, které jsou všeobecně považovány za nejdůležitější část rozhodnutí. Předmětné pochybení tudíž nelze napravit postupem podle § 54 odst. 4 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud nemůže na napadený rozsudek nahlížet tak, jako by jeho součástí byly i výroky doplněné prostřednictvím opravného usnesení.*

[14] V souladu s § 109 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud zkoumá a přihlíží i bez návrhu z moci úřední k vadě, jež činí kasační stížností napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Z toho vyplývá, že Nejvyšší správní soud zruší napadené rozhodnutí i z jiného důvodu způsobujícího jeho nepřezkoumatelnost, než namítne stěžovatel(ka). Případně zjištěná nepřezkoumatelnost zabraňuje Nejvyššímu správnímu soudu v přezkumu dalších kasačních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2005, čj. 3 As 6/2004-105).

[15] Rozhodnutí soudu je obecně nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, či pokud obsahuje nevhodnou formulaci výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75). Rovněž nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost je takové rozhodnutí soudu, jehož výrok neodpovídá, tj. nemá oporu v odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2021, č. j. 6 Azs 347/2020-21). Ve světle uvedené judikatury Nejvyšší správní

soud shledal vadu v podobě úplné absence výroků vadou, jež způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro jeho nesrozumitelnost.

[16] Nejvyšší správní soud proto považuje kasační stížnost za důvodnou, v důsledku čehož napadený rozsudek podle § 110 odst. 1 s. ř. s. věty první před středníkem zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, v němž bude tento soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2024

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu